

SCIENTIFIC NAME:

Quercus quangtriensis

Hickel & A.Camus

ຊື່ພື້ນບ້ານ:

**Сôi quang tri,
A luan mac tric** (Vietnam)

FAMILY:

Fagaceae

Joeri S. Strijk (Alliance for Conservation Tree Genomics ACTG)
Karina Orozco & Amy Byrne (The Morton Arboretum)

ຄໍາອະທິບາຍທາງດ້ານພຶດສາດ

ຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່, ສູງແຕ່ 20–25 ເມັດ.

ລໍາຕົ້ນ ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 0.6–1.2 ເມັດ. **ຮາກ** ເປັນປົກບໍລິເວນກົກຂອງລໍາຕົ້ນ. ກົງງໍາຕັ້ງຂຶ້ນສະຫຼຽງ, ກ້ຽງ. **ຍອດ** ນ້ອຍ, ຮຸບໄຂ່, ມົນ, ມີເກັດຮຸບໄຂ່.

ອອກຈາກພື້ນຜິວເທິງແລະຕໍ່າ (ຕາກໃຫ້ແທ້ງ). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ໃບ ຮຸບຂອບຂະໜານ, ປາຍໃບ ແລະ ກົກໃບຮຽວແຫຼມ, ກົກໃບ ຮຸບຫຼັ່ມ, ປາຍໃບຮຽວແຫຼມ, ຍາວໄດ້ເຖິງ 9 ຊັງຕີເມັດ ແລະ ກວ້າງ 2.2–3.5 ຊັງຕີເມັດ, ກ້ຽງເວລາແກ່, ຂອບໃບໜາ, 3.4 ຂອງແຜ່ນໃບດ້ານເທິງຂອບໃບຈະເປັນຫຍັກສາມແຫຼມຮຸບແຂ້ວ. **ເສັ້ນໃບດ້ານຂ້າງ** ມີເຖິງ 10 ຄູ່, ນຸ່ນຂຶ້ນດ້ານຫຼັງໃບ, ເປັນມຸມ 35-40° ກັບເສັ້ນກາງໃບ, ເສັ້ນໃບດ້ານໜ້າໃບແມ່ນຈະອອກຈາກເສັ້ນກາງໃບຈົນຮອດຂອບໃບ, ເສັ້ນໃບແຖວທີ 3 ສັງເກດ ໄດ້ເລັກໜ້ອຍທາງດ້ານຫຼັງໃບ.

ກ້ານໃບ ຍາວ 10–14 ຊັງຕີເມັດ, ກ້ຽງ. ການຮັບເກສອນແມ່ສ່ວນຫຼາຍ 4, ຮຽວຍາວ, ຮວງຮັບ ລະອອງເກສອນໜາ, ແຕກອອກເປັນແສກ.

ຕົວຢ່າງ (ແທ້ງ). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ການກະຈາຍພັນ

ໄທ, ຫວຽດນາມ.
ປ່າດິບຝົນເຂດຮ້ອນ, ປ່າຝົນເຂດພູຕໍ່າ. ແຕ່ 800–2500 ເມັດຈາກລະດັບໜ້ານ້ຳທະເລ.

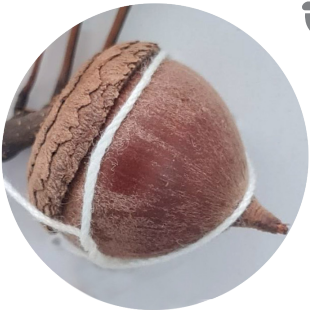

ສະຖານະພາບຄວາມສ່ຽງ

VU ມີຄວາມສ່ຽງ (Vulnerable).

ໂຄນຈອກ (ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ), ຖ້ວຍພາຍໃນ, ມຸມເບິ່ງດ້ານຂ້າງຂອງຈອກ (ແຫ້ງ). (ຮູບທັງໝົດ: © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com)

ຊໍ່ໝາກ ຍາວແຕ່ 0.5–2 ຊັງຕີແມັດ, ມັກມີ ສອງໜ່ວຍ, (ບາງຄັ້ງໜຶ່ງ ຫຼື ສາມ), ໝາກ ແກ່ທຸກໆປີ. **ກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ)** ຮູບຊົງຄ້າຍຖ້ວຍ ຫຼື ຊົງຮີ, ມີເສັ້ນຜ່າສູນກາງແຕ່ 18–24 ມິນລິແມັດ ແລະ ຍາວ 9–12 ມິນລິແມັດ, ຫຸ້ມ 1/3 ຂອງໝາກ. ດ້ານໃນກາບຫຸ້ມໝາກອ່ອນນຸ້ມ, ດ້ານນອກມີຂົນຫ່າງໆມັນວາວ, ມີວົງ 8–9 ວົງ, ສອງວົງ ດ້ານລຸ່ມມັກຈະຮວມກັນ, ວົງທາງກາງມີຂອບລາງໆ, ວົງດ້ານເທິງລຽບ.

ໝາກ ຍາວແຕ່ 20–25 ມິນລິແມັດ, ເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 15–20 ມິນລິແມັດ, ຮູບໄຂ່, ຂວັນຮູບຕັດ, ປາຍຮຽວແຫຼມ, ກ້ຽງ, ເປັນເຫງົາ, ສີນ້ຳຕານ. **ຮອຍ** ແປແຕ່ເດັ່ນຊັດ. ໃບລ້ຽງບາງຄັ້ງເຊື່ອມຕິດກັນ.

ໝາກແກ່ (ຕາກໃຫ້ແຫ້ງ). © J.S. Strijk, www.asianfagaceae.com

ຄໍາແນະນໍາໃນການເກັບໝາກ (ແກ່ນ) ສໍາລັບກໍາແນວພັນໃນເຮືອນຫົ່ມ

ເມື່ອໝາກແກ່, ໃຫ້ເກັບແກ່ນໂດຍກົງຈາກຕົ້ນ ໂດຍການສັ່ນງ່າ ຫຼື ແມ້ນໂດຍໄມ້ສ້າວ. ເນື່ອງຈາກອັດຕາການຫຼງອອກຂອງ ແກ່ນແມ່ນ ຈະຫຼຸດລົງໄວຫຼັງຈາກທີ່ຕົກລົງພື້ນດິນ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກທໍາລາຍໂດຍສັດ ແລະ ແມງໄມ້ ດັ່ງນັ້ນຄວນ ເກັບໂດຍກົງຈາກຕົ້ນ ຕົກວ່າເກັບຈາກພື້ນດິນ. ຖ້າແກ່ນບໍ່ມີຫຼາຍ, ກໍ່ສາມາດນໍາເອົາຊໍ່ໝາກ ແລະ ແກ່ນທີ່ຕົກຕາມພື້ນດິນມາໃຊ້ ຂະຫຍາຍພັນຢູ່ເຮືອນຫົ່ມໄດ້.

ບໍ່ຄວນປອກ ເປືອກໝາກ ຂອງໝາກ ແລະ ຊໍ່ໝາກ (ບໍ່ເອົາສ່ວນທີ່ ມີໝາກກາບຫຸ້ມໝາກ (ຮູບຖ້ວຍ) ອອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ແກ່ນທາງໃນ). ການປອກເປືອກເພື່ອໃຫ້ເຫັນ ແກ່ນທາງໃນຈະເຮັດໃຫ້ ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກ ທໍາລາຍຈາກແມງໄມ້ ແລະ ແຫ້ງໃນລະຫວ່າງ ການຂົນ ສົ່ງ, ແລະ ການເກັບຮັກສາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ການລະບຸ ຈັດຈໍາແນກແນວ ພັນມີຄວາມຍຸ່ງຍາກ. ບໍ່ຄວນ “ປອກເປືອກ” ຊໍ່ໝາກເພື່ອແຍກ ໝາກອອກມາເປັນແຕ່ລະ ໝາກ. ກຸ່ມ ຂອງຕົ້ນ ກໍ່ຊະນິດນີ້, ຈະອອກໝາກໃກ້ໆກັນ ສາມາດເກັບຕົວຢ່າງ ແກ່ນແນວພັນເປັນ “ປະຊາ ກອນທ້ອງຖິ່ນ” ແລະ ສາມາດເກັບຮວບຮວມ ໃນຖົງ ອັນດຽວກັນໄດ້. ແກ່ນທີ່ເກັບຈາກຕົ້ນທີ່ຫ່າງ ກັນກາງ 100–150 ແມັດ ບໍ່ຄວນນໍາ ມາປົນກັນ, ຕ້ອງແຍກເກັບໃນຖົງທີ່ຕ່າງ ກັນ. ຫາກມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຄວນ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນທາງດ້ານພູມສາດ ສໍາລັບ “ປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ” ແລະ ແຕ່ລະຖົງທີ່ເກັບຈາກປະ ຊາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຈະ ຕ້ອງລະບຸຂໍ້ມູນລະອຽດເຊັ່ນດຽວກັນ. ການເກັບກຳກັນນ້ອຍໆ ແລະ ໃບຈາກ ຕົ້ນທີ່ເກັບໝາກໃສ່ໃນຖົງທີ່ ເກັບຕົວຢ່າງນໍາຍິ່ງເປັນການດີ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການລະບຸຊະນິດ.

ອອກດອກ-ໝາກ

ອອກດອກ:
ເດືອນ ກຸມພາ-ເມສາ.

ໝາກ:
ເດືອນ ກຸມພາ-ພະຈິກ
(ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເດືອນ ກຸມພາ).

ການຂະຫຍາຍພັນ:
ໂດຍສັດກັດແທະ
(ກະຫອກ, ໝູ, ໝູນ້ອຍ?).

ຄວາມຕ້ອງການແສງ ຫຼື ຂໍ້ມູນ ທາງລະບົບນິເວດວິທະຍາ:
ຍັງຕ້ອງສຶກສາຢັ້ງຢືນ.

ການນໍາໃຊ້

ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ເປັນຂອງຜູ້ຂຽນ, ການແຕ່ພັນບາງສ່ວນ ຫຼືທັງໝົດຂອງວຽກງານນີ້, ແລະການແປຂອງມັນຖືກຫ້າມໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສະຖາບັນການພິມເຜີຍແຜ່.

ຂໍ້ມູນອອນລາຍ: https://www.asianfagaceae.com/quercus/Quercus_quangtrienensis/